63ste Jaargang No. 5271 DAGBLAD Vrijdag 21 November 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire f 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden f 2.50, buitenland f 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs f1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Uitbreiding van stakingen in Frankrijk

Er vallen doden in Zuid Italie

Kabinetsverandering in Frankrijk en in Italie op til

DE POGINGEN VAN BLUM.

Leon Blum stemde toe een regering te vormen voor de publieke veiligheid en om vrede te brengen in de verwarde arbeidstoestand van Frankrijk. De bekendmaking van de residentie van president Auriol zeide, dat de socialistische staatsman morgen voor de Assemblee zal verschijnen om een beroep op de leden te doen ter bevestiging van zijn aanstelling om een regering op brede basis te vormen. Met het oog op de begroting moet Blum een meerderheid van stemmen in de Assemblee hebben voordat hij een kabinet kan vormen. Er is geen enkele aanwijzing hoeveel personen van de rechtervleugel in het kabinet zullen worden opgenomen. Blum was reeds driemaal minister-president van Frankrijk. In sommige kringen gelooft men, dat Paul Reynaud, de laatste minister-president van de Derde Republiek en lid van de Onafhankelijke Partij, benoemd zal worden tot vice-minister-president.

In Parijs parlementaire kringen gelooft men, dat Blum de enige man is, die de situatie zal kunnen beheersen. Weinig Parijzenaars verbergen hun vrees over de stakingen als zij de schreeuwende koppen der kranten lezen. Onder de communistische dreiging werden reservisten opgeroepen en de president van de Republiek maande tot kalmte. Auriol confereerde de gehele nacht en morgen met de leiders van iedere partij, ook met de communisten en DeGaullisten en hij eindigde door met Blum te noenmalen in het Elysee-paleis, waarna deze onmiddellijk zijn pogingen ter vorming van een regering begon. De eerste bezoeker bij Blum in zijn tijdelijk hoofdkwartier in het ministerie van de Arbeid was Ramadier. Vervolgens sprak hij met vertegenwoordigers van de Volksrepublikeinen, van de Republikeinse Volksbeweging en van de Radicaal-Socialisten.

De grote quaestie is of Blum bereid is de geliefde politiek van zijn socialistische partij van geliefde economie op te geven. Indien hij zou weigeren, zou het buitengewoon moeilijk zijn voor de radicale socialisten en voor andere meer rechtse partijen om aan het kabinet deel te nemen. De Republikeinse Volksbeweging heeft verklaard, dat zij alleen deel zal nemen aan een kabinet op brede basis. Indien Blum faalt een compromis te vinden en niet in staat is een regering samen te stellen dan hebben als tweede keus van Auriol gelijke kans Eduard Herriot, de voorzitter van de Assemblee of Paul Reynaud.

Ondertussen bereidden ook de onderwijzers in de streek van Parijs zich voor om heden te staken. Zij voegen zich dan bij meer dan 300.000 metaalarbeiders, 105.000 mijnwerkers, 100.000 arbeiders in het Middellandse Zeegebied. Alle burgerlijke ambtenaren zullen Maandag uit sympathie met de onderwijzers staken. Zij allen vragen voortgang van de onderhandelingen voor salarisverhoging. De Vakbond van de arbeiders bij de metro zal heden een waarschuwingsstaking van een uur houden als protest tegen het feit, dat de regering troepen gebruikte om stakers uit de fabrieken van Citroen te verdrijven en om zich solidair te verklaren met alle stakende arbeiders.

TE VERWARREND.

De Britse afgevaardigde Sir Alexander Cadogan zeide, dat Engeland het er niet mede eens kon zijn om het bestuur over Palestina tijdelijk te delen met een commissie van vijf landen van de Uno. Dit was aanbevolen door een Palestijns subcomité van de Algemene Vergadering. Het subcomité had voorgesteld om deze commissie onmiddellijk naar het Heilig Land te sturen en het voorbereidingswerk te beginnen, zodat het gehele bestuur zou kunnen overnemen als het Britse mandaat eindigde.

Cadogan zeide, dat het comité voor Palestina geen beter weg had kunnen vinden om verwarring en wanorde in Palestina te stichten dan door een gezag te vestigen dat in concurrentie met het bestaande zou werken namelijk in concurrentie met het Britse mandaatbestuur.

MARSHALL DOET ZIJN BEST.

Bij het vertrek van Marshall naar Londen ter bijwoning van de conferentie der Ministers van Buitenlandse Zaken, kwam president Truman persoonlijk goede reis en veel geluk wensen. Marshall toonde zich hiervoor zeer erkentelijk en zeide: „Ik kan alleen zeggen, dat ik, zoals ik vroeger gedaan heb, mijn uiterste best zal doen."

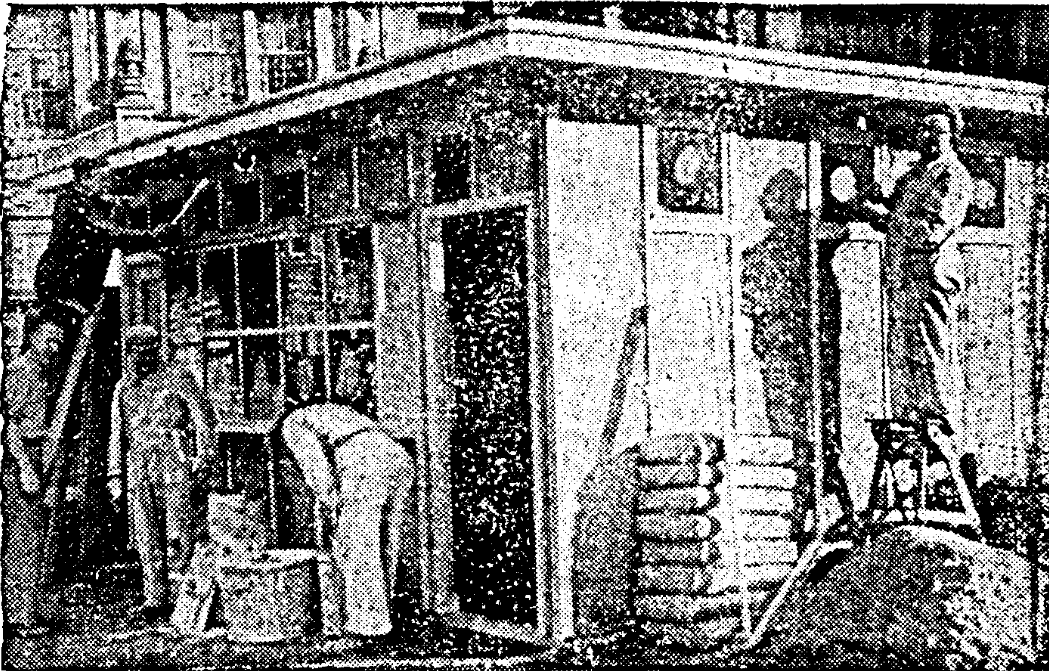
EEN NIEUWE EUROPESE STAAT.

De vorming van een nieuwe Europese Staat namelijk West-Duitsland, wordt door competente autoriteiten als de bijna zekere oplossing beschouwd na een mislukking van de grote Vier Mogendheden conferentie te Londen. Practisch alle autoriteiten van de Westerse militaire regeringen zowel als de meerderheid der Duitsers verwachten, dat de Raad van Buitenlandse Ministers te Londen over de Duitse quaestie zal doodlopen. De Noordamerikaanse militaire regering heeft er zich van onthouden aan Washington aan te bevelen een afzonderlijke regering op te zetten voor Westelijk Duitsland om de beschuldigingen te ontlopen, dat zij de Londense bijeenkomst gevaar zou doen lopen te mislukken. Men is er echter zeker van, dat de militaire gouverneur der Verenigde Staten, generaal Clay, dergelijke aanbevelingen zal doen zodra de Londense conferentie een mislukking wordt. Rekening zal gehouden worden met het Britse verlangen om de zware financiële last van de bezetting af te wentelen. Frankrijk met zijn oude vrees voor Duitse agressie en centralisatie zal waarschijnlijk zich op dit ogenblik tgen een dergelijke stap verzetten.

In Engels-Amerikaanse kringen gelooft men echter, dat deze tegenwerpingen tegemoet kunnen worden gekomen door een gedecentraliseerde regeringsstructuur. Gedurende zijn twee jaren in Duitsland toonde generaal Clay zich een grote voorstander voor een verenigd Duitsland. Hij is van mening, dat de huidige impasse met haar gevaren van inflatie, hoge bezettingskosten en omslachtige economische machinerie niet veel langer kan voortduren. De autoriteiten van de Westerse militaire regering zeggen, dat de Russische aandrang voor een sterke gecentraliseerde regering zou de minderheid der communisten ieder voordeel geven en de Russische herstellingseisen zijn een te hoge prijs voor zulk een eenheid.

Een hoge Noordamerikaanse autoriteit zeide, dat de Russen er op gokken, dat wij economisch in West Duitsland zullen falen. Wij moeten bewijzen, dat West-Duitsland bestaan kan. Dan misschien zullen zij overtuigd zijn. Hun Oostelijke zone, beroofd van de herstellingsbetalingen, kan op haar eigen bestaan, maar slechts als een zwakke tweede klasse Staat. Het is zeker, dat Rusland niet verlangt Oost Duitsland te steunen ten koste van zichzelf als dat gebied eenmaal industrieel is afgegraasd.

Na het einde van de oorlog kon Oost Duitsland zichzelf onderhouden, maar de Engels-Amerikaanse economen geloven, dat daar spoedig een eind aan komt wegens het ontmantelen der fabrieken, gebrek aan mankracht en grondstoffen.

Op de Dam te Amsterdam is men bezig met de bouw van een verkoopkantoor voor de certificaten van de Nationale Monumenten Commissie voor Oorlogsgedenktekens, waarvan de verkoop op 10 November is begonnen. Koopt u ook een stukje Amsterdamse grond?

RUSLAND BESCHULDIGT IRAN

Rusland beschuldigde Iran van vijandige activiteit, overenigbaar met de normale betrekkingen tussen de twee landen, door het verwerpen van de overeenkomst van 1946, waarbij Rusland olieconcessies verkreeg.

De krachtige nota werd gisteren in Teheran aan minister-president Ahmed Guavam overhandigd. Iran wordt er in beschuldigd van verraderlijke verkrachting der verplichtingen en grove minachting van de Sovjet Unie.

De nota wordt beschreven als een fel protest en er wordt in verklaard, dat Iran nu verantwoordelijk is voor de gevolgen harer daden. De nota werd gezonden, omdat het Iraanse parlement op 22 October de overeenkomst van 4 April 1946 van onwaarde verklaarde. Op 4 April 1946 werd tussen Quavam en de Russische ambassadeur Ivan Sadchkov een overeenkomst gesloten, waarbij gezamenlijk een Sovjet-Iraanse oliemaatschappij werd opgericht voor de ontginning van olievelden in Noord Iran.

De nota is een antwoord op de mededeling van Quavam aan Rusland op 5 November, waarbij gezegd werd, dat het parlement de overeenkomst niet bekrachtigde. In de nota wordt o.a. nog gezegd, dat de Sovjet Unie niet kan vergeten, dat de meerderheid van het Parlement dit besluit nam, terwijl de Britse concessies in het Zuiden van Iran aangetast bleven. Rusland vindt dit een ruwe verachting van de Sovjet Unie.

TEGEN BLUM.

Men verwacht, dat Blum bij de stemming in de Assemblee 179 communisten en 17 andere linksen tegen zich zal krijgen. Ook de 72 DeGaullisten zullen tegen hem stemmen. Minister-president Ramadier trad gisteren af en de 75-jarige Leon Blum werd met de vorming van een nieuw kabinet belast.

ARGENTINIE EN COLOMBIA KOMEN OP VOOR SPANJE.

Uit Lake Success melden bevoegde bronnen, dat Argentinië en Colombia, de Latijnsamerikaanse landen, die in de Veiligheidsraad vertegenwoordigd zijn, zich zouden verzetten tegen elke poging van de Sovjet om te verkrijgen dat de Veiligheidsraad een actie ging voeren tegen Franco-Spanje.

Argentinië, dat tegen het eind van het jaar een zetel zal aanvaarden in de Veiligheidsraad had bij monde van de voorzitter van de delegatie, Jose Arcé, verklaard dat hij elke interventie van de Uno in de Spaanse aangelegenheden zal tegenwerken, daar hij zulks illegaal vond en dit tegen het charter van de Uno vond indruisen.

Colombia, dat zich herhaaldelijk van stemming had onthouden inzake de Uno-resoluties met betrekking tot Spanje, had te kennen gegeven dat hij zijn oude standpunt zou handhaven.

LAVALS VERDEDIGING.

De verdediging van Pierre Laval in de gevangenis geschreven, maar nooit in het gerechtshof gehoord, begon te verschijnen in het weekblad „Dimanche", voordat het als boek zal verschijnen. De familie van Laval zeide, dat het boek op 1 Februari tegelijkertijd in tien landen zal worden uitgegeven o.a. in Brazilië en Argentinië.

het nieuws van vandaag

De toestand in Frankrijk en Italië wordt steeds rumoeriger. In Zuidoost Italië hadden bloedige opstanden plaats, waarbij verschillende doden vielen. De communisten en de linkervleugel van de socialisten zijn hoofdzakelijk aansprakelijk te stellen voor deze chaos. DeGasperi toonde zich ongeschokt door alle moeilijkheden en voerde besprekingen met de leiders der gematigde socialisten met het doel de basis van het kabinet te verbreden. Het schijnt, dat DeGasperi succes heeft en dat de rechtse socialisen er voor te vinden zijn. Giuseppe Saragat, de grote socialistische tegenstander van de regering, zou het vice-minister-presidentschap aanvaarden.

De linkse vleugel der socialisten wordt met een scheuring bedreigd, omdat Pietro Nenni, de titulaire leider, een volksblok wil vormen tezamen met de communisten. Dit volksblok zou dan als een partij candidaten stellen voor de nationale verkiezingen in Maart as. Lelio Basso, de secretaris-generaal van de socialistische partij, schijnt voor een algeheel samengaan met de communisten niets te voelen. Vandaar dat eventueel weder een splitsing in de partij mogelijk is. DeGasperi kan met leedvermaak dit gevalletje aanzien en er alleen maar zijde bij spinnen.

In Frankrijk verschijnt Leon Blum vandaag voor de Assemblee om te zien of hij een meerderheid kan verkrijgen, waardoor het hem mogelijk zal worden gemaakt een nieuw Frans kabinet samen te stellen, dat tot allereerste taak zal hebben de openbare veiligheid te waarborgen. De 75-jarige Blum wordt algemeen in de Franse socialistische kringen beschouwd als de enige man, die de huidige Franse Republiek zal kunnen redden. Als hij faalt, geeft men andere republikeinse leiders weinig kans. De Gaulle zwijgt, maar zijn zwijgen zegt veel tot zijn tegenstanders.

De Franse toestand is op het ogenblik tamelijk wel hopeloos. Overal zijn er uitgebreide stakingen gaande. Vandaag gaan de schoolmeesters ook nog staken tot wanhoop van de huismoeders, die het nu nog moeilijker hebben.

De Russen hebben een heel kwade brief gestuurd naar de minister-president van Iran, omdat het Iraanse parlement de in 1946 gesloten overeenkomst voor olie-ontginningen in Noord-Iran niet wilde bekrachtigen. In 1946 sloot Quavam, die ook nu weer minister-president van Iran is, een overeenkomst met de Russische ambassadeur, waarbij een Iraans-Russische maatschappij het recht kreeg olie te ontginnen in Noord-Iran. Quavam kon toen niet anders, omdat er Russische troepen in het land gelegerd waren en een gedeelte van het land in opstand was. Quavam tekende maar en rekende op de tijd, omdat het Iraanse parlement toch de toestemming moest verlenen. Deze is nu door het drijven van Quavam geweigerd. Rusland zegt, dat ze hiermede geen genoegen kan nemen, vooral omdat de Engelsen wel concessies hebben in Zuid-Iran. Of het muisje nog een groter staartje zal hebben dan deze kwade brief, is af te wachten.

Ministers conferentie te Londen onder dreiging

Voor wie de grote lijnen van de internationale politiek zoveel mogelijk op de voet gevolgd heeft, is het geen geheim meer dat de komende ministersbespreking met heel wat moeilijkheden te kampen zal hebben, vooraleer gesproken kan worden over een eventueel accoord in de belangrijkste Europese aangelegenheden.

De plaatsvervangende ministers hebben niet eens een accoord weten te bereiken in het samenstellen van de agenda of anders gezegd, men kon het niet eens worden over de te volgen procedure, eerst Oostenrijk, dan daarna Duitsland of omgekeerd.

Om de wrijvingen, overgebleven in het kielzog van de jongste wereldoorlog, weg te nemen, is meer nodig dan wat nu door de grote staten vertoond wordt. Vooral ten aanzien van Duitsland en Oostenrijk zullen de standpunten van de conferenten scherp tegenover elkaar staan. Nauw samenhangend met het probleem Duitsland is de ontmanteling van de Duitse industrie, terwijl Oostenrijk veelvoudig genoemd wordt in verband met de hulpactie van Amerika, een hulpactie, die zich ook uitstrekt tot Italië en een voorloper is van het plan Marshall.

Het plan Marshall nu heeft in de ogen van Moskou nu niet bepaald een sympathieke glans, daar Rusland in dit plan niets anders ziet dan een streven van Amerika om — naar zij zeggen — het imperialisme onder mooie, doch valse klanken van dollars, aan de markt te brengen. Maar dan natuurlijk op die markt, waar Rusland meende ook eens een negotie te beginnen.

Het feit, dat genoemde landen zich zo veel mogelijk trachten te weer te stellen tegen bedoelde Russische plannen is begrijpelijk.

Liever tocht luistert men naar een Amerikaans advies dan naar een Russisch dictaat, het eerste wordt toch begeleid door de klank van edel metaal, terwijl het tweede immer gepaard gaat met dreigementen en andere, weinig democratische middelen, wier onheilspellende betekenis echter in bepaalde landen heeft aangetoond, dat Rusland weinig consideraties gebruikt met zijn tegenstanders.

De verwoede aanvallen, welke de Sovjet-vertegenwoordigers in de Veiligheidsraad en Algemene Vergadering op hun tegenstanders richten, zijn slechts woorden; maar achter deze woorden gaat ongetwijfeld de vaste wil schuil om te verdedigen wat het heeft en om, indien mogelijk, op het juiste moment toe te slaan. In onze editie van heden, kunt U lezen hoe in Frankrijk in de grote autofabrieken van Renault een 35.000 arbeiders naar de aloude wapenen van staking hebben gegrepen en de arbeiders ener andere autofabriek dit voorbeeld hebben gevolgd.

In Italië dreigen bepaalde elementen met een burgeroorlog, in de Balkanlanden worden staatslieden, die in de ogen van Italië geen personae grata zijn met een schijnproces van hunne vrijheden beroofd. Kortom, de rode schemering hangt als een waas van onzekerheid en dreiging over Europa en de komende ministers conferentie te Londen.

In vele, overigens goed ingelichte kringen verwacht men, dat de conferentie van de Grote Vier toch een soepeler verloop zal hebben, dan menigeen anders wel gevreesd zou hebben.

Dit is niet toe te schrijven aan een wellicht soepelere houding van Amerika—verre van dat—maar het schijnt dat Rusland een definitieve breuk met het Westen vooralsnog wil voorkomen. Deze tactiek schijnt tot grondslag te hebben een vrees voor de Amerikaanse kracht, anderzijds door het feit, dat de rode colonnes in diverse landen nog niet op volle toeren draait. Alleen in Griekenland draait de motor op volle toerental, burgeroorlog is een der uiterste consequenties daarvan.

Maar wie zal durven ontkennen, dat dit niet volledig in het Sovjet-kader te pas komt?

DIEVEN MET DE HEL GESTRAFT.

Uit Tokio kwam het bericht, dat er een groot aantal diefstallen gepleegd werd in houten gedenktekenen op de graven der overledenen. De autoriteiten hadden nu een houten bord geplaatst waarop de dieven werden gewaarschuwd, dat zij, indien zij gevat werd, niet naar de hemel zouden gaan. De dieven nu stalen daags daarna ook het waarschuwingsbord. Waar gaan de dieven nu naar toe? (De kisten — een lezer.)

Brief uit Nederland

Van onze correspondent.

Het kan niet anders of de uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen in Engeland heeft in Nederland reacties gehad. Hoewel men over het algemeen gevoelt, dat de socialisten hier iets vaster in de zadel zitten dan in Engeland, is toch de algemene mening, dat zij een nieuwe verkiezing op dit ogenblik niet zouden halen. De band met de katholieken wordt steeds losser, het geen verwacht kon worden. De katholieken stonden indertijd (en nog) voor zekere sociale bindingen en in de eerste roes na de oorlog werd dit enigszins verward met het socialistische streven.

Het verbond heeft zeker vele goede dingen gedaan en met name de KVP kan tevreden terugzien op de afgelegde weg, ook al blijven er onvervulde wensen. De Partij van de Arbeid oogst momenteel evenwel niet veel meer dan schijnsuccessen en hoewel de Democratische Volkspartij van mr. Oud op dit ogenblik nog geen noemenswaardige schade aan de Partij van de Arbeid heeft kunnen toebrengen, zou bij een verkiezing wel eens kunnen blijken, dat de liberalen verkeerd deden een onderdak te zoeken in een partij, die in wezen socialistisch is, ook al is dat socialisme dan gedenatureerd. Om dezelfde reden vlot het tussen de Partij van de Arbeid- en de Katholieke Volkspartij al evenmin meer.

Toen deze week de begrotingsdebatten in de Kamer werden gehouden, trad dit door een klein voorval naar voren. De heer Van der Goes van Naters (vroeger S.D.A.P. thans P.v.d.A.) betoogde dat de Partij van de Arbeid alleen stond in de bestrijding van het communisme. Het onjuiste van deze bewering werd aangetoond door professor Romme. Het feit is zelf onbelangrijk, maar waar het om gaat was, dat hier een goedkoop succes beoogd werd, nl. dat de Partij van de Arbeid alleen het communisme zou bestrijden.

In sommige kringen heerst ongetwijfeld een angstpsychose voor het communisme en door dit argument te gebruiken trachtte de heer Van der Goes deze groep te winnen. Hij gunde hierin niet die eer aan de katholieken welke hun toch rechtens toekomt, omdat juist de katholieken principieel en practisch het communisme bestrijden, terwijl Van der Goes' socialisme in wezen met het communisme concordeert en alleen in de practische uitvoering verschilt.

Grappig werd het voor u, die geen communistische afgevaardigden in uw Staten kent, toen de heer Wagenaar hierop het woord nam en zowel Van der Goes als Romme aanviel. De Kamer begeleidt zulk praten dan met een zacht gejoel......

Principieel moge er weinig belangrijks gezegd zijn — merkwaardig, want er zijn zulke principiële quaesties aan de orde — de ministers Beel en Lieftinck hebben het niet gemakkelijk gehad, want de critiek was van bijna alle kanten zeer fel. Materieel gaat het Nederland op het ogenblik nu eenmaal niet zo goed en het is te begrijpen, dat dit met name aan professor Lieftinck wordt verweten, omdat hij meer de theoreticus dan de practische financier zou zijn. De algemene bureaucratie wordt langzamerhand ondragelijk in dit land en de ministers hebben dit wel moeten ontgelden.

Toch kan men niet zeggen dat alles somber is. Philips heeft een vrijwillige prijsverlaging doorgevoerd, het vrachtvervoer, de papiergroothandel, de meubelindustrie, de schoenen — alles is omlaag gegaan of gaat binnenkort omlaag. Men fluistert zelfs dat de textielprijzen verminderd zullen worden. Daarentegen gaan boter, kaas misschien de hoogte in. Melk kost thans 17 cent, gaat er 20 kosten, nog wel goedkoop bij de Curaçaose prijzen, maar toch een hoge prijs voor Nederland. Vergeleken bij andere landen — uw correspondent is de laatste maanden in de gelegenheid geweest dat te beoordelen — is Nederland evenwel goedkoop. Daar zit het dus niet in. De ontevredenheid der mensen schuilt vooral in de schaarste der goederen. Schoenen mogen goedkoper worden, maar ieder krijgt een bon waarop hij eens in anderhalf jaar een paar mag kopen! Textiel is vrijwel niet te krijgen en zij zijn gelukkig die vrienden in Curaçao hebben, die van tijd tot tijd hun verwanten hier eens bedenken.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Northwest Outpost" 7 en 9 uur.

ROXY: „They were sisters" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „Carnival in Costa Rica" 8 uur.

STATEN: Openbare vergadering 8 uur.

HATO: Aankomst Dr. Moises F. da Costa Gomez ± 12 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 22 November as. waargenomen door Zuster Poils, Rustoord Groot Kwartier, telefoon 5172.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 21 November as. worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, telefoon 2400 en door Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat No. 82, telefoon 2218.

CUROM:

Vrijdag 21 Nov.: 18.30 Kinderuitzending (N.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Wij vragen uw aandacht voor muziek van Dvorak; 20 Nieuws; 20.15 Symph. Jazz; 20.30 Zuigelingenzorg, door Zuster C. J. van Meggelen; 20.45 „Solo-Vox" concert; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 L'heure violette; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Zaterdag 22 Nov.: 13 Programma-overzicht; 13.05 Lunchmuziek; 13.30 Nieuws; 13.45 15 minuten met Jascha Heifetz.

P.C.J.

20.00 Programma overzicht; 20.02 Nederl. en Ind. Nieuws; 20.30 Internationaal Volksliederenprogramma m.m.v. Yvonne Dellow, sopraan; 20.50 Marche caracteristique, 2 piano's; 21.16 Dolf v.d. Linden en zijn Metropole-orkest; 22 Kort programma.

CURAÇAO

BIJZONDERE NIWIN-POSTZEGELS.

„Met ingang van 1 December zullen bijzondere zegels worden uitgegeven, met een toeslag ten bate van de Nationale Inspanning Welzijnsverzorging Indië. De zegels zullen zijn een overdruk van de gewone frankeerzegels (Sluiertype) van 6 ct., 10 ct en 15 ct. De overdruk zal bestaan uit de letters NIWIN op de bovenrand van de zegels, terwijl de nieuwe waarde-aanduiding en de toeslag onder aan de zegels zullen worden opgenomen als volgt:

1½ ct + 2½ ct
2½ ct + 5 ct
5 ct + 7½ ct

De oorspronkelijke waarde-aanduiding zal door middel van twee boven elkaar liggende strepen worden doorgehaald. De waarde van een complete serie bedraagt 24 cent.

Zolang de voorraad strekt zullen deze zegels aan de postkantoren verkrijgbaar worden gesteld tot en met 30 Juni 1948.

De gelegenheid wordt opengesteld tot verzending van eerste-dag-enveloppen".

ROET IN REGENPUT.

Toen we een dezer dagen door de Consciëntiesteeg wandelden, leek het alsof er een petroleumbron in bedoeld steeg aangeboord was. Maar dichterbij gekomen zag men water, dat echter een gemene zwarte kleur vertoonde. Eerst dachten we dat hier een reservoir van schrijfinkt was aangelegd, maar het bleek de regenput van de St. Annakerk te zijn, die nu een flinke beurt kreeg en slechts roet bevatte. Roet en nog eens roet. De pastoor kan nu zijn regenbak leeg laten lopen en dat in een tijd, waarin regenwater zo broodnodig en duur is.

LANGS DE WEG.

In het door de militairen uitgegeven periodiek „De Band" troffen we onderstaande beschouwing aan over het verkeer langs de weg:

Ik zal eerst maar verklappen, dat ik tot het gilde der chauffeurs behoor en als gezel probeer het mijn meester naar de zin te maken. Als je langs de weg zit beleef je nog wel eens wat en vooral op Curaçao. Ze hebben hier wel Nederlandse wegvoorschriften, maar ze hebben er zelf voor hun gemak enige geschrapt of bijgemaakt. Onbewaakte overwegen zie je niet, wat een voordeel is omdat je dan niet tegen een trein kunt vliegen, want die zijn je toch de baas, maar ze hebben hier wel de prettige „busjes", waarin je voor een kwartje de renbaan (Schottegatweg) kunt bekijken.

Die „busjes", daar moet je speciaal op letten, want ze staan ineens vlak voor je neus stil. Ik blijf maar liever een 30-tal meter erachter, want ik heb het er niet op begrepen om zo'n voertuig op te duwen.

Zo zat ik laatst op de weg, richting Punda, en voor mij reed een Fordje '39. Op een gegeven ogenblik komt de linker arm van de bestuurder naar buiten, ik laat hem rustig zijn gang gaan, maar ondertussen komt van zijn wederhelft de rechter arm naar buiten. Maar het Fordje ging links noch rechts, doch stopte en aangezien er tegenliggers waren moest ik ook stoppen. In de wagen ontspon zich een luid gesprek wat ook maar met één hand werd beklemtoond, omdat de andere hand nog steeds links en rechts „uithing". Toen ik het plan opgevat had om maar te passeren en het edele tweetal rustig te laten staan, schenen zij tot de conclusie gekomen te zijn, om toch rechtdoor te moeten. De armen verdwenen dan ook binnenboord en het Fordje ging maar weer verder. Voor de schrik heb ik toen op het Waterfort een limonade gedronken en de redacteur van „de Band" maar wijsgemaakt dat Curaçao het land is van onbegrensde mogelijkheden......

Tot de volgende keer, waarde lezers.

MEISJE VAN 10 JAAR SLIKTE DUBBELTJES IN.......

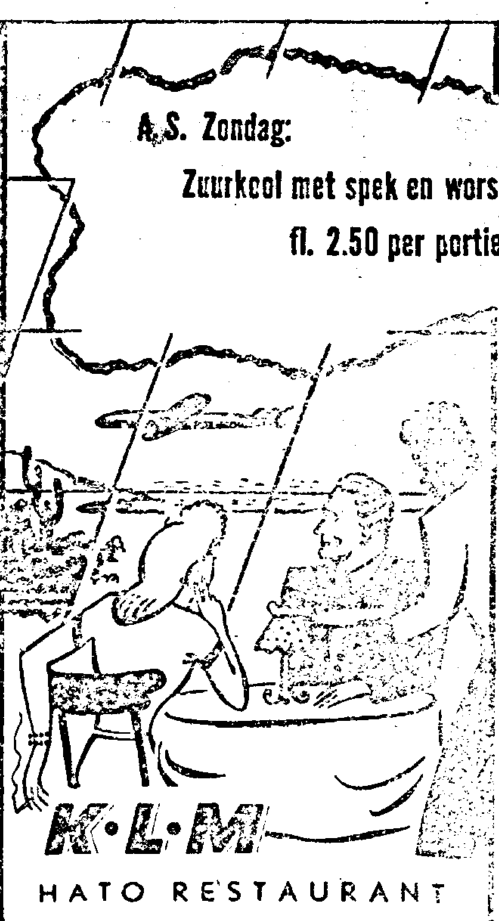
Zij had het zo kwaad niet bedoeld, al spelende „Cuba Love Song Hap" (dat is in de lucht gooien en dan happen) gooide Irena als spelende met andere vriendinnen in de buurt van Hala Canoa twee dubbeltjes in de lucht en hapte...... De eerste maal ging het prachtig, doch...... bij de tweede maal gingen de twee dubbeltjes regelrecht naar maagdenburg. Wat een gezicht en schrik. Direct werd wonderolie gekocht om de twee dubbeltjes er uit te krijgen.

„BETREURENSWAARDIGE TOESTAND".

De leden van de Tweede Kamer drongen erop aan om spoed te zetten achter de verbreding van de economische basis van de Nederlandse Antillen. Dit kwam ter sprake bij de algemene beraadslagingen over de regeringsbegroting van 1948, inzake de Westerlijke gebiedsdelen van het Koninkrijk. De leden wezen erop, dat de toekomst van Curaçao duister zou zijn, indien de olieraffinaderijen aldaar een verlies leden.

Ook de Ronde Tafel Conferentie kwam ter sprake en de leden roerden het Surinaams verzoek, om gelijke vertegenwoordiging, aan. Enige leden vroegen om de suikerfabriek te Mariënburg (Suriname) te mechaniseren en wezen voorts nog op de huizennood in Suriname en het Surinaams onderwijs.

De leden gaven blijk van hun verontwaardiging omtrent „de betreurenswaardige toestand" in Curaçao, waar de volksvertegenwoordiging voor enige tijd niet kon vergaderen, daar er geen quorum was."

ERNSTIGE AANRIJDING LIEP GOED AF.

Op Mahaai, ter hoogte van Rust en Vrede werd de luxe auto van mevr. Pinedo ernstig aangereden door een met lege flessen zwaar beladen pick-up.

De oorzaak was gelegen in het feit, dat de chauffeur van de pick up niet tijdig genoeg het stop signaal opmerkte en daardoor de luxe wagen van achteren ramde.

Er deden zich geen persoonlijke ongelukken voor, de materiële schade was vrij ernstig.

LEZENSWAARDIG ARTIKEL.

In het Katholiek Cultureel Tijdschrift schreef Mr. D. van Deurne een lezenswaardig artikel over 'Echtscheiding in Nederland naar aanleiding van de Curaçaose practijk'.

KOSTBARE BROCHE VERMIST.

Donderdagmiddag 20 November raakte mevrouw S. haar diamanten broche kwijt. Zij ging tegen drie uur naar Piscaderabaai, verkleedde zich in kleedkamer 32, 33 of 34 en bleef tot ongeveer 6 uur zwemmen. Na thuiskomst vermiste zij haar diamanten broche, die zij bij vergissing op haar japon had laten zitten toen zij naar P. B. ging. Mogelijk viel het voorwerp bij het uit- of aankleden op de grond; het werd tot dusverre evenwel nog niet als gevonden voorwerp aangegeven.

In verband met een en ander verzoekt de recherche de eventuele vinder hiervan onmiddellijk aan haar kennis te geven.

Tevens word aan alle dames, die tussen drie en zes uur gistermiddag gebruik maakten van de kleedkamers 32, 33 of 34, dringend verzocht haar namen op te geven aan de afdeling recherche, hoofdbureau van Politie, telefoon 1000, toestel 12. Een en ander in verband met de mogelijkheid dat van diefstal sprake kan zijn en het instellen van een grondig onderzoek nodig zal blijken.

EEN GEREFORMEERDE VLOOTPREDIKANT NAAR CURAÇAO.

Wel had uw medewerker zojuist een onderhoud met ds. Karel S. G. Zijlstra, die eind November met de Mijdrecht naar Curaçao hoopt te gaan. Ds. Zijlstra — geboren in 1909 te Drachten — is thans gereformeerd zeemanspredikant in Rotterdam. Hij blijft in dienst van de kerk van Rotterdam en wordt gedetacheerd naar Curaçao, vermoedelijk voor een half jaar.

Ds. Zijlstra komt dus niet in de plaats van ds. Hendrik Kroeze, die thans predikant in Middelstum, Gron., is. Het beroepingswerk ter voorziening in de vacature op Mundo Nobo is in volle gang, maar momenteel heeft men nog niemand vast op het oog.

Ds. Zijlstra vertelde ons wel dat hij gedurende zijn verblijf in Curaçao des Zondags de dienst des Woords op Mundo Nobo zal waarnemen. Of ds. Zijlstra — die evenals ds. Kroeze niet de zijde van „art. 31" heeft gekozen, ds. Zijlstra studeerde aan de Vrije Universiteit — ds. D. van Enk nog zal aantreffen, wist hij niet, maar het is wel waarschijnlijk, omdat de Mijdrecht (die olie van de Willem Barends aan de Zuidpool gaat halen) reeds vermoedelijk 26 November van hier zal vertrekken.

Ds. Zijlstra komt met zijn echtgenote en vertelde reeds gehoord te hebben van de prettige samenwerking, die er bij u bestaat tussen de geestelijkheid van de verschillende kerken en de synagoge.

DE RONDE TAFEL CONFERENTIE.

Op dit ogenblik is er hier omtrent de Rono Tafel Conferentie nog niet anders bekend, dan dat zij „waarschijnlijk" in de vergaderzaal der Eerste Kamer — een **fraaie, plechtige gelegenheid** — zal worden gehouden en misschien op 6 of 7 December zou worden geopend. De namen der afgevaardigden zijn hier nog niet bekend. Behalve de weergave van enkele feiten schrijven de bladen niets over Suriname en de Antillen.

ONS KONINKRIJK

BEURSNOTERINGEN AMSTERDAM.

Conversielening 97¾, Koninklijke 404¼, Unilever 285¾, Philips 363, AKU 163½, Ned. Scheepv. Unie 189¾, HVA 224, Delimy 162¾, Amsterdam rubber 155.

De beurs werd sterk beinvloed door de kapitaalsinvestering van de koninklijke (zie elders in dit blad). Zij sloot op 404¼, hetgeen een daling betekende van 101½ vergeleken met Woensdag.

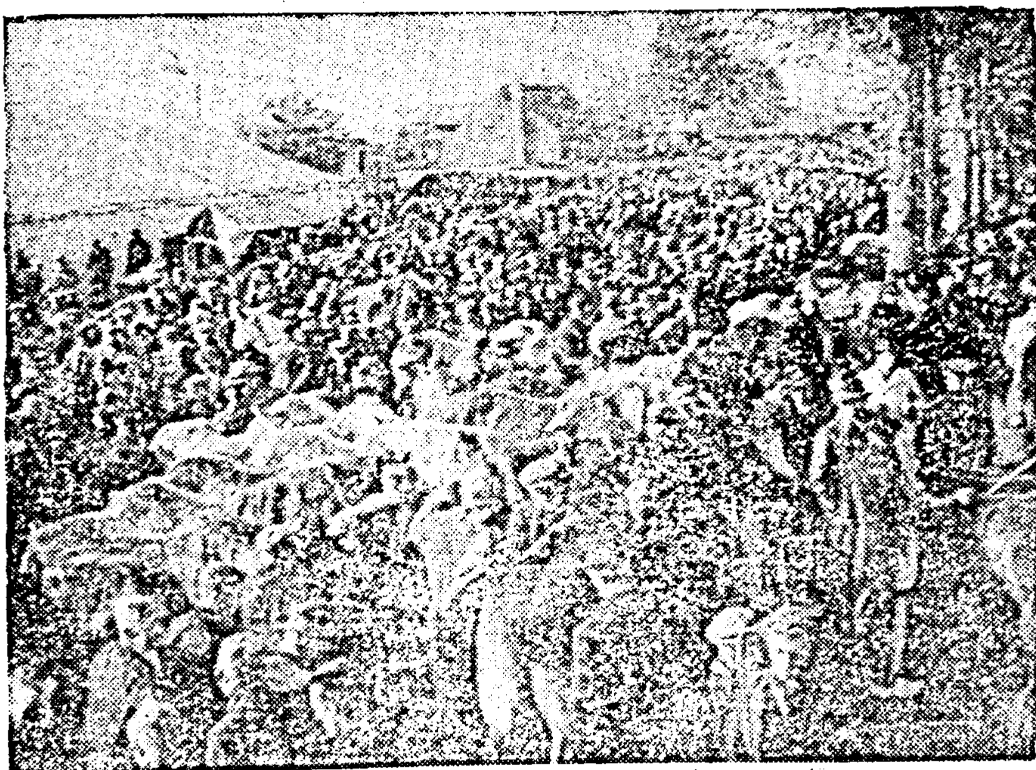
Gedurende de vrije handel liep zij iets op tot 408. De officiële index was 3.6 lager.

GROTE BRAND IN BORNEO.

In Pontianac (Borneo) is een grote brand uitgebroken, waardoor 80 huizen en winkels, moderne loodsen en een grote bioscoop totaal in de as werden gelegd. De schade wordt geraamd op 2 millioen gulden. Opmerkelijk echter is dat dit de tweede brand in Pontianac is na de oorlog. Bij de eerste brand werden 160 winkels verwoest; deze konden door gebrek aan materiaal niet worden opgebouwd.

BISSCHOP MANNING GERIDDERD.

De reeds van oude datum bestaande vriendschap tussen Koningin Wilhelmina en Bisschop Manning werd Dinsdag jl. aangeduid doordat het de Koningin heeft behaagd, genoemde Bisschop te decoreren tot Groot Officier in de orde van Oranje Nassau.

Te Hedel is een van de grootste paardenmarkten gehouden, die uit geheel Nederland belangstellenden trok. Een kijkje op deze paardenmarkt waar men haast over de koppen der paarden kan lopen.

SPORT

HANDICAP-ATHLETIEK WEDSTRIJDEN VOOR SENIOREN.

Op 7 December as. zullen alhier handicap-athletiekwedstrijden voor senioren gehouden worden, die uit meer dan een enkel opzich ineressant beloven te worden. Een spreekwoord zegt, dat een gezonde geest huist in een gezond lichaam en zeker zal de juistheid van dit adagium bewezen worden in de grote handicap athletiekwedstrijden.

Ook de nodige spanning zal het niet ontbreken, aangezien de sportiviteit nu eenmaal eist, dat de deelnemers elkaar om de eerste plaats fel zullen bestrijden.

Wij laten hieronder het programma volgen:

100 meter hardlopen; 1500 meter hardlopen; polsstokverspringen; hink-stap-sprong; speerwerpen; discuswerpen.

Als voorbeeld van handicap diene het volgende.

Uitgangsleeftijd is 18 jaar. Een sprinter van 18 jaar [l]oopt de 100 meter in 11 sec. Een sprinter van 26 jaar legt de 100 [m] in 11.7 sec. De sprinter van [26] jaar wint, want de handicap [is] 0.1 sec. per jaar.

Een springer van 20 jaar maakt een hink-stap-sprong van 12.20. Een springer van 30 jaar maakt een hink-stap-sprong van 11.90. Afstand springer I is 12.20 handicap 2 x 4 cm. — 12.28.

Afstand springer II is 11.90 handicap 12 x 4 cm. — 12.38.

Opgave tot deelname aan de wedstrijden wordt verwacht aan A. B .Faay, of bij Alex Irausquin in de Madurostraat voor 25 November.

De Heer L. R. Deutekom zegt Curacao vaarwel

De directeur en hoofdvertegenwoordiger van de K.N.S.M. alhier, de heer L. R. Deutekom, zal met ingang van 30 November zijn functie neerleggen. De heer Deutekom, die van 3 Mei 1946 af de belangen van de K.N.S.M. op Curaçao heeft behartigd, staat bij zijn personeel — van hoog tot laag — aangeschreven als een sympathiek en humaan werkgever. Zijn vertrek heeft dan ook bij zijn personeel een diepe indruk gemaakt, te meer daar men zulks niet verwachtte.

In een kort onderhoud dat we met de verstrekkende directeur hedenmorgen mochten hebben, liet hij uitkomen dat hij hier op Curaçao „buitengewoon plezierig" heeft gewerkt. In elk geval hoop ik een prettig verlof in Nederland en Europa te hebben, want mijn vaderland heb ik sedert 1937 — mede in verband met het uitbreken van de oorlog — niet weergezien.

Na mijn verlof zal ik het volgend jaar April of Mei de heer Kieft als „general-menager" te New York opvolgen. Ik hoop echter in de toekomst — hetzij voor dienst of anderszins — nog dikwijls op Curaçao te komen, daar dit eiland in mijn hart een plaatsje veroverd heeft. Bij mijn volgend bezoek, reken ik er vast op, aldus besloot de immer opgewekte K.N.S.M.-directeur, de haven van Willemstad in gemoderniseerde toestand te kunnen aantreffen."

Tevens maakte de heer Deutekom van de gelegenheid gebruik om ons voor te stellen aan riens opvolger, nl. de heer J. F. Hooyberg, die voor Curaçao geen onbekende is. Van 1938 tot 1940 immers was de heer Hooyberg assistent van de toenmalive directeur, de heer Kies.

Als bijzonderheid vermelden we dat de nieuwe directeur, zoals hij zelf opmerkte, figuurlijk en letterlijk de heer Deutekom blijft volgen, want voor de tweede keer heb ik thans het genoegen en tevens de moeilijke taak, een bekwaam en bemind superieur te moeten opvolgen. De eerste keer was het in Mei 1946 te Cristobal, maar ik hoop op Curaçao anger te mogen blijven dan mijn voorganger.

Het valt moeilijk om in enkele bewoordingen een zo kundig en sympathiek mens te bedanken voor al hetgeen de heer Deutekom voor Curaçao — dat veel e danken heeft aan de K.N.S.M. — heeft gedaan. De dagbladen hebben immer in de prettigste verstandhouding samengewerkt en konden immer op medewerking rekenen. Ook het Curaçaos zakenleven zal de aangenaamste herinneringen aan de scheidende directeur bewaren.

Aan de gaande en de komende man, veel geluk en succes in hun nieuwe werkkring.

LOUIS POSNER JUBILEERT.

Zaterdag a.s. viert een bekende figuur in de handel in Aruba en Curaçao, de heer Louis Posner zijn zilveren jubileum als zakenman in dit gebiedsdeel. En er is alle reden om bij dit heuglijk feit even stil te blijven staan.

Immers, niet alleen dat de zilveren jubilaris terug kan bogen op een prachtige staat van dienst voor het bedrijfsen society leven op Aruba en Curaçao in het bijzonder, maar ook voor de West in het algemeen heeft hij veel verricht. Merkwaardig is dat hij 25 jaar geleden de enige in Nederland geboren koopman was in dit gebiedsdeel. Zijn hart is echter nauwkeurig afgestemd op Aruba, waar hij zich in 1924 vestigde. Diezelfde aangeboren liefde voor zijn tweede vaderland heeft het pioniersbloed sneller doen stromen, toen hij naar Nederland toefde om het initiatief te nemen tot het doen organiseren van een jaarbeurs op Aruba, een en ander ter gelegenheid van het 50 jarig regeringsjubileum van H. M. de Koningin. Onze lezers weten dat thans de verdere plannen nu in voorbereiding zijn, zodat de heer Posner volgend jaar het genoegen zal smaken dat Aruba inderdaad alle andere eilanden de loef heeft afgestoken.

Uit zijn levensloop releveren wij o.m. dat hij in 1922 op Curaçao een wasserij „The Anglo Dutch Laundry" exploiteerde en in eigen beheer het Clubgebouw „Asiënto" op de Isla opende.

Temidden zijner familie viert de heer Posner Zaterdag nu zijn zilveren jubileum. Wij weten dat het hem niet aan belangstelling zal ontbreken, want naast vele zakenrelaties — en dat zijn er velen — zal ook het openbaar leven zijn warme belangstelling tonen. De heer Posner is voorts nog voorzitter van de ouder commissie, vereniging van Handelaren Aruba, vice voorzitter van het Ecury Heldenfonds en de Nederlandse Joodse gemeente van Aruba.

Wij wensen de heer Louis Posner geluk met zijn 25 jarig jubileum en spreken de wens uit dat in de komende jaren even veel succes zijn deel moge zijn.

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.
Vrijdag, 22 November.

Telegram Afdeling: tel. 307 na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.
Personeel Afdeling: W. Lambij, Mauritslaan 15, tel. 330.
Materialen Afdeling: H. C. Engelsman, Hotel CPIM, kamer 62, tel. 843/844.
Geneeskundige dienst:
22 Nov. (12.30) — 24 Nov. (7.30): Dr. Thoden van Velzen, tel. 599; bij geen gehoor tel. 289.

C.S.M.

Rederij: P. J. Hesper. tel. 701.
Scheepsagentschap: 8 — 23 Office, tel. 458 — 551; 23 — 8 A. Bloemink, tel. 248.
Dok Afdeling: S. J. v.d. Heydt, tel. 706.

SPORTCLUB „ASIENTO".

De eerste wedstrijd van het Nederlaag-tournooi werd een 7—2 nederlaag voor onze junioren. Er zal dus in de volgende wedstrijden veel beter gespeeld moeten worden. Er moet op gewezen worden, dat tijdens de wedstrijd de aanwijzingen van de aanvoerder moeten worden opgevolgd. Wil de aanvoerder spelers van plaats doen verwisselen, dan gebeurt dit zonder protest van de betreffende spelers. Zondagmorgen, 23 November 1947, om 10 uur, wordt de tweede wedstrijd gespeeld en wel tegen Zeelandia op het terrein Rio Canario. **Opstelling Asiento:** N. de Niet, J. Hoek, J. Beugeling, B. Brandwijk, H. Leerentveld, A. Schild, P. Halewijn, Joubert, J. Theunissen, M. de Graaf, Roerhorst. Scheidsrechter: Hr. G. Visser.

Zaterdag, 22 November 1947, om 3 uur n.m. vriendschappelijke wedstrijd tegen Sithoc op het terrein te Rio Canario. **Opstelling Asiento:** J. Barnhorn, H. Visser, C. de Winter, Caspar, P. Th. Vermolen, O. Snoep, P. Bakker, W. Groot, A. de Graaf, R. Fosbrook, T. Pruys. Reserves: J. Snoep, A. v. Dijk, J. Leerentveld.

BILJARTVERENIGING „HOLLAND".

24 November 1947 A-kl: 8 uur De Freitas — Van Pelt; arbiter en schrijver Duits en Koetsveld.
8.45 uur Duits — Koetsveld; arbiter en schrijver De Freitas en Van Pelt.
9.30 uur: Willekes — Treling Sr.; arbiter en schrijver Treling Jr. en Advokaat.
10.15 uur Treling Jr. — Advokaat; arbiter en schrijver Willekes en Treling Sr.
25 Nov. 1947 A-Kl. Speciale avond. 8 uur: Treling Sr. — Duits arbiter en schrijver Willekes en Van Pelt.
8.45 uur: Willekes — Van Pelt; arbiter en schrijver Treling Sr. en Duits.
9.30 uur: Advocaat — De Freitas; arbiter en schrijver Treling Jr. en.........
10.15 uur: Treling Jr. — De Freitas; arbiter en schrijver Advokaat en.........
27 Nov. 1947: B-Kl.: 8 uur: Vos — Kraayeveld; arbiter en schrijver Wilfert en Hermans.
8.45 uur Wilfert — Hermans; arbiter en schrijver Vos en Kraayeveld.
9.30 uur: Snaayer — Pols; arbiter en schrijver Herwig en Schijf.
10.15 uur: Herwig — Schijf; arbiter en schrijver Snaayer en Pols.
28 Nov. 1947 C-Kl.: 8 uur: Bruijne — Boonstoppel; arbiter en schrijver Vermolen en Korevaar.
8.45 uur: Vermolen — Korevaar; arbiter en schrijver Bruijne en Boonstoppel.
9.30 uur: Dommisse — Koger; arbiter en schrijver Van Dijk en Mobach.
10.15 uur: Van Dijk — Mobach arbiter en schrijver Dommisse en Koger.
B-Klasser, houdt Dinsdag, 2 December as., vrij voor een Speciale ingelaste speelavond.

ingezonden
buiten verantwoordelijkheid der Redactie

EEN ONGETRAIND CURAÇAOS ELFTAL.

Toen ik de Officiële Mededelingen van de C.V.B. in de Amigoe di Curaçao van Donderdag 20 November doorlas, bleef ik een ogenblik verbaasd toen ik las dat de wedstrijd van Zondag 23 November toch doorgang zou vinden, aangezien de 28e November de Union van Venezuela hier wordt verwacht voor het spelen van enkele wedstrijden.

Ik kon bijna mijn ogen niet geloven. Nadere informaties getuigden mij, dat het werkelijkheid is en dat de wedstrijd van Jong Holland — S.U.B.T. toch doorgaat. Ik vroeg mij af wat de tegenwoordige leden toch werkelijk doen. Gaat het Curaçaos elftal zo maar zonder ten minste een enkele keer te hebben getraind tegen de versterkte kampioen van Venezuela spelen? Dit vindt eenieder ongeoorloofd. Zoiets hebben we nog nooit meegemaakt. De gewoonte was altijd eerst te trainen, dan ten strijde te gaan wanneer het elftal enkele malen getraind heeft.

Wij vragen ons af of dit wel goed is. Of is de wedstrijd van Jong Holland — S.U.B.T. van meer waarde dan een training om Union te kunnen verslaan? Volgens mij kan die wedstrijd Jong Holland — S.U.B.T. een of twee weken verschoven worden. Want wat voor nut heeft dat spel voor beide partijen. S.U.B.T. is kampioen, al wordt deze wedstrijd door J.H. gewonnen? En wat baat het J.H. deze wedstrijd te winnen of te verliezen? Of gaat het de Bond om de inkomsten? Maar als het hierom gaat, dan kan dat ook op een nader te bepalen datum.

Ik hoop dat het nog niet te laat is om hierin wijzigingen te brengen. Want als ik me niet vergis, dan zitten in deze genoemde clubs niet minder dan negen spelers die tegen Union op moeten komen volgende week. Mocht er iets gebeuren met deze jongens in deze zeker forse wedstrijd, dan weten wij aan wie de schuld ligt.

L. A. E.

Nieuws van Overal

HONEYMOON IN ROMSEY.

Het ruime landhuis „Broadlands" werd heden klaar gemaakt, waar de prinses en de hertog hun wittebroodsweken zullen doorbrengen. Dit landhuis, dat eigendom is van Graaf Mountbatten, een oom van de bruidegom, werd bewaakt door een extra versterkt corps detectieven en politiemannen. De zorgvuldig uitgezochte bedienden kregen strikte orders om het jonge paar met rust te laten.

In het hoofdwegen van het dorp stonden er borden opgesteld waarop stonden geschreven: „Welkom in Romsey".

EEN GROOTSE DAG VOOR PRINSES ELIZABETH.

De huwelijksplechtigheden in Engeland zijn nu achter de rug en alle dagbladen wijdden grote artikelen en hele foto pagina's aan deze gebeurtenis.

Na de kerkelijke plechtigheden keerden de gasten terug naar het Buckenham paleis. De hertog van Edinburg, alias Philip Mountbatten, stak zijn hoofd door het venster van de coupé van het rijtuig en wuifde de verzamelde menigte toe. Toen de koning en koningin de kerk verlieten, werd het volkslied gespeeld.

Toen de jonge koning Feisal van Irak zich vertoonde, zag een politieman hem voor een jongen uit de menigte aan en gaf hem een wenk om langs de kant te gaan staan. Gehoorzaam volgde Koning Feisal de bevelen van de agent op.

Bij het binnenrijden van het paleis ging het bruidspaar door de Admiraliteitsboog. De prinses zwaaide de menigte toe, terwijl haar echtgenoot de militaire groet bracht.

De stoet van bezoekers wekte overal veel gejuich op, dat over het St. James park weergalmde. Prinses Elisabeth en Philip zwaaiden gelukkig met de handen om de menigte te groeten, die op het voorplein van het paleis stond te wachten om hun toekomstige koningen bij het binnentreden van haar paleis te begroeten. Binnen de poorten werd het bruidspaar verwelkomd door de staf van het paleis. Kort daarna vertrokken koningin Elisabeth en koning George, gevolgd door de koninklijke gasten, naar het Paleis terug om deel te nemen aan het huwelijks ontbijt.

De menigte bleef staan wachten op de verschijning van de prinses en prins op het balkon van het paleis.

Na enige tijd verscheen het jonge echtpaar op het balkon, zij waren vergezeld door de koning en koningin, alsmede de rest van de koninklijke familie. Met een enthousiast gejuich begroette de menigte het koninklijk gezin. Nadat de ouders en andere verwanten het balkon hadden verlaten, bleven de pas getrouwden nog een poosje staan om de ovaties in ontvangst te nemen.

HET HUWELIJKS ONTBIJT.

Aan het huwelijks ontbijt zaten vijf Koningen en zes Koninginnen tussen de gasten. Er werd een heildronk gegeven op bruid en bruidegom.

Voor aan de zaal stond de huwelijkstaart, die zes voet en drie duim hoog was, met een gewicht van 600 pond.

De pasgetrouwden sneden met het zwaard, dat Philip tijdens de plechtigheden droeg, de taart aan en presenteerden de gasten elk een stuk. Allereerst kwam de koning en de koningin aan de beurt; vervolgens koningin Mary en de andere gasten.

Kamer van Koophandel en Nijverheid
Aruba

CANDIDATENLIJST voor leden van de Kamer van Koophandel en Nijverheid op Aruba. als vastgesteld in de vergadering van de Verkiezingscommissie, gehouden op Dinsdag 18 November 1947 om 9 uur a. m., ingevolge het bepaalde bij artikel 29 P. B. 1944 No. 202.

YRAUSQUIN, Juan Enrique -	Candidaat voor het Grootbedrijf
ARENDS, Mario Severo -	candidaat voor het Kleinbedrijf
BEAUJON, Jules Richard Lope -	candidaat voor het Kleinbedrijf
CUBA, Jose Vicente de -	candidaat voor het Kleinbedrijf

De Verkiezingscommissie,
M. Kuiperi
Secretaris

TOGLIATTI GING VERGELIJKEN.

Hetze in de pers.

John P. Mc Kmorght seinde uit Rome dat het hoofd der communisten, Palmiro Togliatti, de premier Alcide de Gasperi vergeleken had met de vroegere Benito Mussolini. De linksen waren reeds één week bezig met een zenuw-oorlog op de regering, die gevoerd werd zowel op publieke pleinen als in de kamers van het parlement.

In een artikel verschenen in het communistisch nieuwblad „Unita", noemde Togliatti de rede, die premier de Gasperi op Maandagavond te Napels gehouden had voor zijn Christelijke Democratische Partij Congres een rede van een zwak man en een provocateur.

Hierin had hij gezegd, dat de over het gehele land verspreide gewelddadigheid der Linksen, hem niet zou doen terugschrikken zijn post te verlaten.

Togliatti zeide nog: „Dit deed mij terug denken aan het verleden, doch in het bijzonder aan de redevoeringen die Mussolini gehouden had in het eerste jaar van zijn bewind.

Voorts beschuldigde Togliatti de Christelijk Democratische Administratie van de beloften aangaande industrie en landbouw, welke nooit in vervulling waren gegaan. Tevens ook van een oorlogsoproep tegen de communisten en van pogingen om terug te keren tot een regime van zuiver socialistisch behoud, desnoods een fascistisch.

Hij verklaarde, dat alles wat conservatief is, achteraf reactionnair en verrot is in de Italiaanse samenleving.

„Het zou mij niet verwonderen dat de boeren geheel niet bewust zijn van het doel, waarvoor zij strijden. Tijdens de ondergrondse strijd tegen de nazies was de menigte nerveus en zocht vurig naar wapens. Togliatti was voorts van mening dat de Gasperi Italië tot een dictatorschap wilde leiden en riep daarom het volk op ten strijde om de republiek te redden.

NIEUWE LICHTINGEN ONDER DE WAPENEN.

Uit Parijs kwam het bericht, dat Frankrijk een gedeelte van het militaire corps behorende tot lichting 1947, weder in actieve dienst had opgeroepen. Dit is gedaan om het leger weder op normaal peil te brengen. De oproeping geschiedde via de radio en sloeg op ongeveer 140.000 militairen. Deze uitbreiding van het leger kwam net op het moment, dat de regering pogingen deed om de stakingen te breken.

Georganiseerd Europa als zakelijk partner van Amerika

De vrijheid van de mens- en de rode leugen.

— Generaal de Gaulle heeft een belangwekkend interview toegestaan aan Elseviers Weekblad, het eerste, dat hij na de verkiezingstriomfen van zijn partij, de R.P.F., heeft gegeven. De generaal ziet de toekomst van Frankrijk met vertrouwen tegemoet. „Wanneer de orde in het land hersteld zal zijn en de eenheid en de autoriteit van de Staat verzekerd, kan men de natie een groot aantal jaren van sociale en van financiële orde garanderen. De regering, die het best de eenheid van de Staat zal kunnen herstellen zal die zijn, welke zal steunen op de grondwettelijke rechten. Er moet een regering zijn, die regeert en die steunt op een parlementaire meerderheid, welke zelf weer door een minderheid wordt gecontroleerd, terwijl de rechtspraak onafhankelijk van de politiek moet blijven."

Over het communisme in Europa zeide de generaal: „Het is een bekend sociologisch verschijnsel, dat de mens van tegenwoordig zijn verwachtingen niet meer stelt op ideologieën van de 19de eeuw, maar op ervaringen.

Men is niet voor de ene filosoof of de andere politicus maar voor de Sovjet-Unie of voor Amerika. De mensen hechten hun hoop en hun verwachtingen aan dingen, die zijn geslaagd. Dat geldt ook voor het Marxisme, en sinds nu al 30 jaren hebben de Marxistische wereldbeschouwingen zich nooit weten te vernieuwen of te verdiepen.

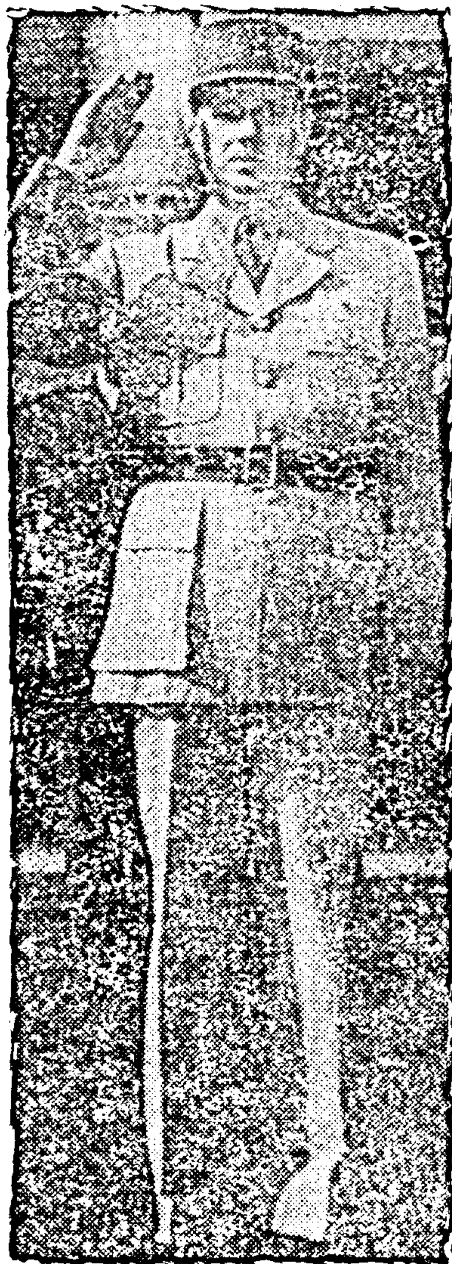
Het communisme in Europa is veroordeeld of zuiver een geesteshouding te zijn of zich blindelings te bekennen tot het Stalinisme.

Stalinisme.

In Frankrijk heeft het communisme het Stalinisme gekozen, dat wil zeggen de volledige gehoorzaamheid aan een vreemde mogendheid. Alles op aarde moet dus geschieden alsof Stalin een boer uit Aveyron, een werkman uit Ménilmontant en kirgiezen of Turmenen op voet van gelijkheid had gebracht en wij weten heel goed, dat dit niet het geval is en wij voor ons zijn volledig gekant tegen die leugens.

Wij willen de vrijheid van de mens en wij willen die vrijheid voor allen.

Omdat het cummunisme de stem van de leugen heeft

gekozen, een weg, die tegengesteld is aan de diepere verlangens van het gehele volk, keert het R.P.F. zich hiertegen en wij willen iedere vrije mens van zijn waanzin overtuigen".

„Zolang Rusland zich steeds in de binnenlandse aangelegenheden van een onafhankelijk land door middel van een machtige communistische partij, zal het uiterst moeilijk zijn een werkelijke internationale samenwerking tot stand te brengen

Er kan immers alleen maar een werkelijke entente zijn tussen partners, die elkander respecteren en die zich aan dezelfde spelregels houden.

Wanneer de Sovjet-Unie er eens van zou kunnen afzien de communistische partijen der verschillende landen te dirigeren, zou de wereldvrede dichterbij zijn, en dit zou alle volken dienen, Rusland inbegrepen.

Begrijpt West-Europa dan niet, welk een ernstig gevaar zijn flanken bedreigt? West-Europa, wijkplaats voor de vrijheid van de mens waarvan de kunst nog steeds een belofte is voor de hele wereld. Moet men daar afstand van doen als gevolg van een domme kortzichtigheid?

De werkzaamheden van de conferentie van zestien hebben eigenlijk een ontmoedigend resultaat opgeleverd.

Generaal Marshall heeft als woordvoerder van Amerika tegen het oude Europa gezegd: Helpt elkander en wij zullen u te zamen helpen. Het antwoord van Europa is geweest: wij kunnen elkander niet helpen, voedt ons".

„Het is duidelijk, dat wij niet elke dag een beroep kunnen doen op Amerika's weldadigheid. Het zal nodig zijn, dat de Verenigde Staten een georganiseerd en levend Europa tegenover zich vinden en daarmee zullen zij dan zaken willen doen. Wij maken toch immers deel uit van de Atlantische solidariteit en begint de Amerikaanse veiligheid niet tussen Elbe en Oder?"

Overzee.

„Europa, dat op zijn grond wordt bedreigd, ziet zijn beschaving brengende taak ook al onmogelijk gemaakt in eigen overzeese gebieden. Groot-Britannië, Nederland, Frankrijk en België moeten tegenover dezelfde problemen eensgezind blijven. Hetzij in het kader van de Verenigde Naties, hetzij op een andere internationale conferentie moeten deze vier mogendheden gemeenschappelijk overleg plegen over hun gemeenschappelijk lot."

„Wij hebben gedurende eeuwen waardevolle voorbeelden genoeg aan de mensheid gegeven, om te bewijzen, dat wij gevieren beoordeeld kunnen worden naar onze daden en niet naar de leugenachtige woorden van anderen.

Zowel Nederland als Frankrijk kan de realiteit van zijn beschavend werk in zijn gebieden overzee stellen tegenover de ramp, die hem daar bedreigt. In de huidige koloniale crises moet West-Europa een reden te meer vinden om zich te verenigen."

VIS MET DE VISSEN

Een Catiaca gestoken

door

PAUL VAN VENLO.

Om van een eindeloos gezeur af te zijn hadden we beloofd een vis mee te brengen. De buitenwereld meet het slagen van een duiktocht af naar de buit die je mee naar huis brengt. Wij moeten erkennen, dat we schitterende tochten hebben gemaakt, zonder iets mee te brengen. Enfin, vrede is veel waard, en de wereld wil bedrogen zijn. Wij gaan naar Santa Barbara, en zullen met een vis terug komen.

Het voordeel van de kust langs deze plantage is, dat zij altijd vrij kalm is, daar het eilandje Klein-Bonaire de deiningen opvangt. De koralenweeld is er zeldzaam schoon. Hier is de Schepper niet zuinig geweest. Ja, het is er zo rijk aan rabarber-, gewei- en hersenkoralen en duizend variaties, dat me de moed ontbreekt om het in detail te gaan beschrijven. Ik kan het niet.

Het is een dicht onderwaterbos met brede ingangen, poorten en talrijke holen en spleten. En we zijn onderhand wel zoveel geoefend, dat we overal door en in komen. In het begin waren rotspieken, brandkoralen en velden vol zeeappels, dingen, die ons afschrikten. Nu nemen we die hindernissen, alsof we in zee geboren waren. We wachten even op een golfje, en floep! we zweven over een muurtje van koraal heen en komen in kamers en zalen terecht, waar nog nooit een mens is doorgedrongen. Bootjes komen er nog minder, die blijven wel uit de buurt van deze „onveilige" gebieden.

We dolen rond, en hebben geen tijd om elkander veel te vertellen. Donkereholen zitten gewoonlijk vol vis. Ze komen nieuwsgierig kijken, keren zich verbaasd om, en komen dan metteen weer terug om dat allervreemdste bezoek nog eens aan te gaper. Een groep scandeltjes steken hun kop buiten hun hol. Ze zijn verontwaardigd en zetten meteen hun rugvin overeind. Ja, het moest verboden worden, dat zulke rare indringers zich met hun dagelijks leven gingen bemoeien!

Links verbergt zich een egelvis, bang en bibberend. Een grauwe en een roodbuik-papegaaivis kijken even op, en gaan dan weer verder met het grazen aan met wier begroeide stenen; ze zijn niet geïnteresseerd voor het hoge bezoek. Ginds staat een blauwbektrompet op zijn kop, een eigenwijze sinjeur.

Er schieten een vijf zes jagertjes voorbij. Opletten; dat betekent in de regel iets. Jagers zijn rasechte zeeschuimers, ze zitten wat achterna of ze worden achterna gezeten. Aha! ik zie het al. In een zijstraatje hangt een witte nevel van millioenen pas uitgekomen visjes. Ik zwem er doorheen en kom in een ruime open plek, die één vergaarbak is van dit jonge grut. Als een rookwolk krult en draait dat door elkaar.

Ik neem eens een duik in deze wolk, maar heel voorzichtigjes aan, want je weet niet waar die wolk ophoudt, en je kunt ineens voor een rotsblok staan of er tegenop bonzen. Het is een zeldzame ervaring. Je leeft als in een droom. Als op commando stuiven de kleine diertjes voor me weg en maken een doorgang. Om me heen zie ik niets dan draaiende schichtig wegvluchtende witte streepjes.

In de buurt patrouilleren de jagers. Die wachten totdat hun maag jeukt, en slaan dan hun slag. Ik keer terug uit deze baby-kolonie; die kleintjes moet ik met rust laten. Nauwelijks ben ik weer in het open water, of kijk, ja natuurlijk! die mag niet ontbreken: een barracuda! Tergend langzaam en bijna onzichtbaar sluipt hij voorbij. Een jong rechercheurtje. Ik kan me kwaad maken op zo'n gluiperig personage. Voorzichtig hef ik mijn harpoen uit het water, en smuit die door de lucht naar zijn kop. Plof! Zie hem eens rennen! Hij schiet naar links en rechts, en is in een ommezien terug, hoogstverontwaardigd, hij spert zijn bek open. Rustig draai ik me om, en kijk naar andere vissen alsof er geen barracuda's bestaan.

André is een meter of twintig van me vandaan, en roept, dat ik moet wachten. Hij zal iets moois sturen. Iets moois sturen? Wat is er te zien? Ja, wacht nu maar eventjes, het komt! Hij duikt, spartelt, stuift van links naar rechts en maakt zich nogal druk.

Geduldig wacht ik op het komende schoons, en loer al eens met extra aandacht door spleten en gaten, voor zover die niet gevuld zijn met de wolk van visjes. Dan blijkt het opeens, dat hij die wolk daar ginder ook ontdekt heeft, en menende, dat die zich daar alleen ophield, wilde hij de schichtige diertjes naar mij opjagen. Laat maar! Die zijn hier ook, en ik ben er al midden doorheen gezwommen. Maar kom lievergauw hier, een stel catiaca's, die telkens weggaan en dan weer terugkomen en vlak aan me voorbij zwemmen. Daar kun je er zeker een van steken.

André baant zich een weg door de koralen, en komt aangezwommen. Jagen doet hij alleen met een steekharpoen. Dat is sportiever, maar ook tienmaal moeilijker dan met een schietharpoen. De catiaca's komen terug. Op Bonaire maakt men onderscheid tussen een catiaca en een bocachitu. De laatste is lichter van kleur en heeft een opvallend kleine bek.

Even zwemmen ze op en neer, en als André dan zijn harpoen laat zien komen ze er nieuwsgierig op af. Rang! Die zit er meteen aan. Het dier tolt rond, wringt en rukt en...... kom los. Ik ga hem onmiddellijk achterna. Ik kan hem bijhouden, en dit bewijst me, dat hij op een vitale plaats geraakt is. Hij verliest bloed. De speerpunt is achter de kieuwdeksel terecht gekomen, en heeft het aan bloedvaten rijke kieuwstelsel geledeerd. Bij iedere ademhalingsbeweging pompt hij een klein bruinachtig wolkje bloed naar buiten, dat groter en ijler wordt naarmate hij het verder achter zich laat. Het is als een rookstreep van een brandend vliegtuig.

Zodra hij bemerkt, dat ik hem bijhoud, neemt hij de vlucht naar het diepe. Dat moet ik voorkomen. In volle vaart zwem ik in een bocht om hem heen, en drijf hem terug tussen de koralen.

Met deze jacht hebben we het landschap deerlijk geschonden. De weldadige rust, die de schoonheid schenkt, is verdwenen. Een stervende vecht een hopeloze strijd; hij spant zijn laatste krachten in om aan de greep van een stel belagers te ontkomen.

Onder een grote kersenkoraal staat hij even stil als om op adem te komen. Onmiddellijk schieten een tiental pikkertjes toe, die zich te goed doen aan het verse bloed dat uit de kieuwspleet stroomt. Gulzig slurpen ze het op. De een zijn dood is de ander zijn brood. Ik laat mijn harpoen naar de bodem zinken, en grijp het dier met mijn beide handen beet. Het verweert zich, en hoezeer ik ook knijp, ik kan de glibberige buit niet houden; hij ontsnapt. Maar zie, nu helt hij sterk over naar rechts. Dat is het begin van het eind.

Uitgeput blijft hij staan. Hij is op. Het allerlaatste restje van krachten zal hij aanwenden voor een wanhoopsdaad. Juist voordat ik hem voor de tweede maal wil grijpen, draait hij zich om, opent zijn bek, en bijt me bijna in mijn neus, maar haalt het niet. Suf wankelt hij op een kant. Hij rolt om, de buik naar boven. Het is gedaan.

Hiermede vervullen wij de droeve plicht kennis te geven van het overlijden op 20 November 1947, tengevolge van een noodlottig ongeval, van onze werknemer

JOSE DA SILVA

in de ouderdom van 39 jaren.

Onze deelneming gaat uit naar zijn familieleden.

N.V. Curacaosche Petroleum Industrie Mij

J. NOORDUYN

ALGEMENE BEKENDMAKING

De Procureur - Generaal, Hoofd der Politie in Curacao, brengt ter algemene kennis, dat hij die een vuurwapen voorhanden heeft of bij zich draagt, zonder in het bezit te zijn van een geldige machtiging, zich aan strafvervolging en inbeslagname van het vuurwapen bloot telt, terwijl tegen hem, die niet tijdig, derhalve uiterlijk 31 DECEMBER 1947, vernieuwing van zijn machtiging heeft aangevraagd, dan wel - zijn machtiging in de maand Januari 1948 bij het betrokken plaatselijk Hoofd van Politie heeft laten viseren, procesverbaal zal worden opgemaakt.

Willemstad, Curacao, November 1947.

De Procureur - Generaal,
Hoofd der Politie vnd.,
J. J. A. ELLIS. (fungerend).